

[Hans Hedtoft.]

der tyder paa. Jeg vil benytte Anledningen til fra denne Talerstol at udtale det Haab, at Stormagterne, først og fremmest Sovjetunionen, som har besat den Del af Tyskland, i hvilken Flertallet af de herværende tyske Flygtninge hører hjemme, vil forstaa og vil høre paa de Anmodninger, der gennem den højtærede Udenrigsminister bliver rettet til dem og til den allierede Militærmission i Berlin, at de vil forstaa, at det er hele det danske Folk, der staar bag den høje danske Regering i Ønsket over for de Allierede om at komme af med disse tyske Flygtninge, i Ønsket om at Danmark ikke fortsat alene skal bære den Byrde, som det baade paa det ene og det andet Omraade er for vort Land at skulle huse dem. Jeg havde nær sagt, der er intet, Danmark ikke vil gøre, ogsaa i Retning af at bringe materielle Ofre, for at faa disse tyske Flygtninge sendt hjem. Hvis det er Vanskeligheder i den Henseende, det gælder, er jeg overbevist om, at den høje Regering vil være lydør over for en hvilken som helst Anmodning fra de paagældende Lande, der er afgørende for de tyske Flygtnings Hjemførsel. Jeg vil gerne have dette sagt fra denne Talerstol for at understrege, at det er den samlede danske Folkerepræsentation, det er alle i dette Land, der staar bag Regeringen i dens Bestræbelser for, at vi kan komme af med de tyske Flygtninge. Vi ønsker den og i Særdeleshed den højtærede Udenrigsminister Held og Lykke med det fortsatte Arbejde paa dette Omraade.

Jeg kan ikke bruge den Vending, at jeg er helt enig med den ærede Forslagsstiller i de Præmisser, han opstillede her fra Talerstolen. Jeg deler helt det ærede Medlems Ønske om at faa Klarhed, og den mener jeg ertilvejebragt gennem Ministerens Besvar else, men det ærede Medlems generelle Dom om Tyskere og tyske Flygtninge, Præmisserne overhovedet, kan jeg ikke slutte mig til. Jeg havde nær sagt det paa den Maade —, men jeg skal ikke provokere nogen Diskussion herom —, at maaske den største nazistiske Fare herhjemme og forskellige andre Steder efter min Mening efterhaanden ligger i den antinazistiske Nazisme, den ligger i hele den Indstilling, der suger sin Næring af Had og Gengældelsestrang, opstillet i generel Form over for bestemte Folkeslag og Befolkningsgrupper.

Det er slet ikke rigtigt, som det ærede Medlem f. Eks. sagde, da han omtalte de forskellige Farer, der truer os fremtidig fra de tyske Flygtninge, at de herværende tyske Flygtninge ikke vil hjem. Det var

maaske en Idé, at den højtærede Arbejds- og Socialminister anmodede Flygtningechefen om at give de Rigsdagsmedlemmer, der havde Lyst til det, Lejlighed til at faa et virkeligt Indblik i de tyske Flygtningelejre. Det var nyttigt i sin Tid, efter min Mening, da det skete for Pressens Vedkommende, og jeg tror ogsaa, at den danske Rigsdags Medlemmer eller i hvert Fald de, der er særligt interesserede, naar de fik Lejlighed til at faa et Indtryk af, hvad der virkelig foregaar i de tyske Flygtningelejre og hvordan Stemningen er, paa adskillige Omraader vilde faa deres Opfattelse revideret. Jeg har selv ikke i den seneste Tid haft Lejlighed til at være der, men jeg har været der tidligere, og jeg har gennem Flygtningechefen, som staar mig nær personlig, et Indtryk af, hvordan Indstillingen er. Jeg tror næsten, at jeg kan driste mig til den Paastand, at 90 pCt. af de herværende tyske Flygtninge kun har eet Ønske, og det er: at komme hjem. Det er helt forkert, hvis man vil opstille det paa den Maade, at der paa dette Omraade skulde true nogen Fare.

Der var blandt de øvrige Punkter, som den ærede Forslagsstiller begrundede sit Forslag med, Ting, som kunde tages op, men det vil jeg slet ikke gøre, for det kunde foranledige en større Diskussion; men paa det bestemte Punkt, som jeg har nævnt her, vil jeg gerne gøre Indsigelse.

Til Slut vil jeg gentage, at jeg ønsker Regeringen Held og Lykke i de fortsatte Bestræbelser for at faa dette Problem løst. Jeg deltager i den højtærede Ministers Tak til de svenske Myndigheder, først og fremmest til den højtærede Arbejds- og Socialministers svenske Kollega, for den personlige Imødekommenhed og Interesse, der er udvist, for at vi kunde faa dette Flygtningeproblem ordnet og reguleret i alt Fald i det Omfang, hvori det er sket indtil nu, og jeg takker igen den højtærede Minister for det klare Svar, der er givet paa et Problem, der interesserer os alle sammen i saa høj Grad, som dette Problem gør det.

Øllgaard: Da der ikke paa noget Punkt hverken af Samlingsregeringen eller af den nuværende Regering har været gjort noget praktisk Forsøg paa at sætte de tyske Flygtninge ind i dansk Produktion, kunde man vel i Grunden sige, at dette Forslag til Beslutning er ret overflødigt. Men det kan maaske alligevel have sin Betydning, at der over for Offentligheden kommer en Klaring, i hvert Fald over for den Del af Offentligheden, som ikke i Forvejen er klar over Regeringens Stilling; det tror jeg nu